

Владика Јоаникије у Барама Радовића служио заупокојену Литургију са опијелом Вучици Ћировом Радовићу

На гробљу Биљеге у Барама Радовића у Доњој Морачи, данас, 24. фебруара, сахрањени су земни остаци Вучице Ћировог Радовића који се упокојио 22. фебруара у 87. години живота.

Свету заупокојену литургију са опијелом у цркви Светог Пантелејмона и Светог Климента Охридског служио је са свештенством Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки и администратор Митрополије црногорско-приморске г. Јоаникије.

Преосвећени владика је опраштајући се од Вучице Радовића, подсјетио да смо прије три мјесеца из овога у нови живот испратили његовог млађег брата, нашега Архиепископа цетињског и Митрополита црногорско-приморског Амфилохија, када смо сви у Црној Гори, али и у цијелом српском народу, осјетили тај велики губитак. Присјетио се и једне дивне братске приче из њиховог дјетињства када је Вучица, иако је имао само четири године, скочио у набујали поток у који је упао мали Ристо и спасио га.

“Породица Ћира Радовића и његове супруге Милеве је била многодјетна, велика породична заједница. То значи да је било много љубави и радости, снаге и полета у тој породици па и ова прича која се давно догодила, прије 80 година, и данас много значи. Као што је тада Вучица узео за руку малог Риста тако је дошло вријеме да Митрополит, свети човјек, поведе за собом Вучицу у нови живот, у нестариви и неизрециви нови живот у који су обојица вјеровали захваљујући честитоме Ћиру који их је вјери научио од свога детињства”, казао је владика Јоаникије, изражавајући увјерење да је Вучица кренуо за Митрополитом, својим млађим братом који је по својим успјесима и дјелима изашао испред свих нас па и свога старијега брата повео за собом. Напоменуо је да се у Морачи и код честите породице Радовића увијек надахњујемо дивном садржајном историјом, као и да смо ту у контакту са најдубљим нашим коријеном, са великом причом која сеже до Немањића, можда и дубље:

“Наш Митрополит је увијек тражио то дубље и више, и научио нас много. Довољно је поменути да од Рашка Радовића па до Митрополита Амфилохија и Вучице имамо једну величанствену епску причу, епопеју, поезију, љепоту, вјеру, умјетност. И ево, и ова црква о томе свједочи, а посебнои свједочи историја манастира Мораче”, казао је Владика будимљанско-никшићки.

Рекао је да се увијек треба сјећати људи који су у тешка комунистичка, безбожничка времена остали чврсти и стамени, и на своме мјесту уз своје светиње и своју славску свијећу.

“Данас када испраћамо Вучицу наручје његових родитеља, чеаститог Ћира и честите мајке Милеве, треба то поменути – да су вјеру одржали у најтежим временима. А карактеру какав је био Вучица није ни приличило да се било коме помакне, нити било кад”, екао је он.

Владика Јоаникије је нагласио да је Вучица Радовић био чврсти карактер који носи предање, памћење, историју.

“Бојим се да је таквих људи све мање. И зато је овај данашњи испраћај толико значајан и поучан”, рекао је Владика.

Владика Јоаникије је нагласио да је Вучица Радовић током свога живота извршио задатак који има овдје на земљи – основао породицу са својом супругом Ивком, изродио синове, дочекао унучад.

“Нека Господ њему дарује утјеху и блаженство и нека га удостоји свога

животворнога наручја у своме вјечноме царству коме је тежио, а истовремено нека Господ излије утјеху на његову породицу. Да јој да снаге да издржи овај растанак. Кад добри људи одлазе из овога свијета остављају велико

и у томе болу породици. И нека да се сјећамо њихије.

